

Nr 125.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående viss ändring i den vid avlöningsreglementet den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk fogade tjänsteförteckning; given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Anders Örne.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Örne anför:

Med skrivelse den 30 december 1922 har generalpoststyrelsen överlämnat en framställning från ombudsmannen vid postverket C. G. E.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 102 häft. (Nr 125—126.) 582 23

Breitholtz i fråga om särskilt arvode åt honom för göromål för postsparbanken.

Vid 1919 års löneereglering för kommunikationsverken blev ombudsmannen vid postverket placerad i 16:e lönegraden med en avlöning av lägst 8,580 kronor och högst 10,020 kronor. I sin egenskap av ombudsman hos postsparbanken har ombudsmannen hos generalpoststyrelsen härutöver sedan en följd av år av postsparbankens medel uppburit särskild ersättning, vilken från och med år 1919 utgått med 1,500 kronor för år.

Jämlikt beslut av 1922 års riksdag har postsparbanken med utgången av år 1922 upphört såsom självständigt ämbetsverk och vid ingången av år 1923 inordnats i postverket. På grund härav har berörda särskilda ersättning till ombudsmannen vid postverket från nämnda tidpunkt bortfallit.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående postsparbankens omorganisation väcktes i första kammaren en motion, nr 131, däri på anförda skäl hemställdes, bland annat, att åtgärd snarast möjligt måtte vidtagas, för att, sedan nämnda särskilda ersättning bortfallit, postverkets ombudsman måtte placeras i en högre tjänsteställning eller lämpligen i 18:e lönegraden. Sammansatta stats- och bankoutskottet förklarade sig förutsetta (utlåtande nr 9), att vid den omvärdering av tjänsterna vid postverkets olika förvaltningar, som det ålåg 1920 års postkommitté att verkställa, kommittén torde komma att beakta det av motionären omnämnda förhållandet. Utskottet hemställde därför, att berörda motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda, och blev denna utskottets hemställen bifallen av riksdagen.

Framställning
av ombuds-
mannen hos
generalpost-
styrelsen C. G.
E. Breitholtz.

I sin framställning har nu Breitholtz anført, att postsparbankens inordnande i postverket icke komme att medföra någon minskning i den honom åvilande arbetsbördan utan tvärt om en ökning på grund av dels övergången till ett nytt system beträffande postsparbankens organisation och arbetssätt, dels och i synnerhet de ändrade föreskrifterna angående postsparbankens och allmänhetens rättsförhållande gentemot varandra. Då det utlåtande, som det ålåg 1920 års postkommitté att avgiva, länge torde låta vänta på sig och i varje fall under inga förhållanden kunde komma att medföra, att Breitholtz redan från ingången av år 1923 finge bibehållas vid och kontinuerligt uppbära den honom då tillkommande ersättningen för hans arbete som ombudsman i postverket och för göromål i postsparbankens tjänst, hemställde Breitholtz, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga generalpoststyrelsen att till postverkets

ombudsman tills vidare och intill dess Kungl. Maj:t annorledes beslutade utanordna, utöver honom enligt avlöningsreglementet tillkommande löneförmåner, ett årligt arvode av 1,500 kronor.

Generalpoststyrelsen förklarar sig dela den i förberörda motion vid 1922 års riksdag uttalade uppfattningen, att vid ombudsmannens löneplacering hänsyn tagits därtill, att innehavaren av befattningen åtnjutit särskilt arvode från postsparbanken. Då nu detta arvode försvunne, syntes det riktigt, att befattningens placering på nytt prövades. Enär emellertid 1920 års postkommitté icke syntes kunna verkställa denna prövning så tidigt, att ej ett kännbart avbrott i utbetalningen av viss del av ombudsmannens avlöningsförmåner i avvaktan härå komme att uppstå, tillstyrkte styrelsen den av ombudsmannen gjorda framställningen.

Generalpoststyrelsen.

Kommunikationsverkens lönenämnd har i infortrat utlåtande den 19 februari 1923 anfört:

Kommunikationsverkens lönenämnd.

Efter det postsparbanken från och med 1923 års ingång uppgått i postverket, kunde enligt lönenämndens mening de postverkets ombudsman åliggande göromål, som avsåge berörda gren av verkets rörelse, icke anses falla utom sagda tjänstemans ordinarie tjänstutövning. Förutsättningen för att särskild gottgörelse enligt 40 § i avlöningsreglementet den 19 juni 1919 skulle kunna beredas ombudsmannen för sagda del av det honom påvilade arbetet vore sålunda icke längre för handen. Vid sådant förhållande ansåge sig lönenämnden icke kunna tillstyrka bifall till den i ärendet gjorda framställningen om bemyndigande för generalpoststyrelsen att från och med den 1 januari 1923 tills vidare, intill dess annorlunda bestämdes, till bemälda ombudsman utbetala, utöver honom enligt avlöningsreglementet tillkommande avlöningsförmåner, ett särskilt arvode om 1,500 kronor för år räknat.

Lönenämnden vore emellertid av den uppfattningen, att sedan den tidigare till postverkets ombudsman utgående särskilda ersättningen för omhänderhavande av ombudsmansgöromål för postsparbanken bortfallit och ifrågavarande tjänsteman sålunda endast ägde uppbära lön enligt 16:e lönegraden, denna löneställning icke kunde anses motsvara med befattningen förenat arbete och ansvar. Det ville synas lönenämnden, som om det föreläge fog för det tidigare framställda yrkandet, att ombudsmannabefattningen vid postverket måtte hänföras till 18:e lönegraden.

Såsom i ärendet framhållits, förutsatte sammansatta stats- och bankoutskottet vid 1922 års riksdag, att 1920 års postkommitté komme att ägna denna fråga tillbörlig uppmärksamhet.

Med hänsyn till de förändrade förhållanden beträffande ifrågavarande kommittés arbete, som inträtt till följd av Kungl. Maj:ts beslut den 30 november 1922, ansåge sig lönenämnden emellertid böra ifrågasätta, huruvida icke Kungl. Maj:t ville finna skäl att utverka riksdagens bifall till en omedelbar uppflyttning, på sätt ovan angivits, av ombudsmannabefattningen vid postverket från 16:e till 18:e lönegraden. I samband härmed syntes även böra medgivas, att den nu-

varande innehavaren av sagda befattning finge för placering i löneklass inom sistnämnda lönegrad tillgodoräkna sig hela den tid, han varit ordinarie innehavare av befattningen såsom ombudsman vid postverket.

Lönenämnden hemställer därför, att proposition av nu angiven innebörd måtte avlätas till riksdagen.

Departement-
schefen.

Kungl. Maj:t har den 30 november 1922 beslutat, att 1920 års postkommittés arbete skall upphöra med utgången av år 1922, därvid dock uppdragits åt vissa medlemmar av kommittén att senast den 31 maj 1923, bland annat, inkomma med utredning beträffande frågan om förekomsten av överkvalificerad arbetskraft inom postverkets olika förvaltningar. Enligt vad jag inhämtat, kommer emellertid spørsmålet om ombudsmannens vid postverket löneställning icke att bliva föremål för behandling i samband med berörda utredning. Vid sådant förhållande torde denna fråga med anledning av den nu föreliggande framställningen böra upptagas till prövning. I likhet med lönenämnden anser jag därvid, att, sedan förberörda särskilda ersättning bortfallit, en avlöning enligt 16:e lönegraden icke är riktigt avvägd i förhållande till det ökade arbete och ansvar, som efter postsparbankens inordnande i postverket åvilar ombudsmansbefattningen vid postverket. Jag vill därför förorda, att ifrågavarande befattningshavare erhåller en högre löneställning, och kan jag ansluta mig till det därutinnan framförda förslaget att uppflytta befattningen i 18:e lönegraden. Härigenom skulle befattningen, såsom ock synes rimligt, bliva likställd med ombudsmansbefattningen vid statens järnvägar. Vad jag sålunda förordat synes lämpligen böra träda i tillämpning från och med den 1 juli 1923. Därjämte torde, såsom lönenämnden föreslagit, böra utverkas riksdagens medgivande, att den nuvarande innehavaren av omnämnda befattning må för placering i löneklass inom den föreslagna högre lönegraden tillgodoräkna sig hela den tid, han varit ordinarie innehavare av befattningen såsom ombudsman vid postverket.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels besluta sådan ändring i den vid avlöningsreglementet den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk fogade tjänsteförteckning, att den under avdelning A. av berörda förteckning i 16:e lönegraden upptagna befattningen ombudsman vid postverket skall, räknat från och med den 1 juli 1923, i stället upptagas i 18:e lönegraden under samma avdelning;

dels ock, vid bifall härtill, medgiva, att den nuvarande innehavaren av nämnda befattning må för placering i löneklass inom 18:e lönegraden tillgodoräkna sig hela den tid, han varit ordinarie innehavare av befattningen såsom ombudsman vid postverket.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.
